

Na návštěvě v italském Aldenu – po roce opět mezi přáteli

Čas strašně rychle letí a opět tady máme krásné jarní měsíce a s nimi přichází nejen sluníčko, výlety do přírody a nadechnutí se po zimě, ale pro město, zastupitele i občany tradiční návštěva u aldenských přátel.

Městský úřad Železná Ruda, v čele s panem starostou Michalem Šnebergem, tentokrát pověřil organizací výletu do Aldena pana Tomáše Horka, který, ve spolupráci s aldensko-českým spolkem, ITC v Železné Rudě, panem starostou Šnebergem a Železnorudským smíšeným sborem připravil program, který byl vrchovatě naplněn jak kulturou, tak zábavou i poznáním.

Zhruba 20 občanů Železné Rudy započalo svoji jarní misi do Aldena v pátek, 27. dubna v brzkých ranních hodinách. Do Aldena nás vezl autobus klatovské dopravní společnosti, jejíž řidič byl velmi profesionální a ochotný.

Pod vedením pana Horka jsme šťastně doputovali v odpoledních hodinách do Aldena a rádi svlažili hrdla v oblíbené kavárně poblíž centra. Tam nás již očekával pan Andrea Nardon, místostarosta a zastupitel města Aldeno a předseda spolku „Associazione Aldeno a Železná Ruda“. Rychle jsme domluvili další program pro večer a následující den. Ochotným tlumočnickem byl účastník železnorudské skupiny, pan Pietro Masi, rodilý Ital, jehož pomoc při tlumočení byla nenahraditelná. Děkujeme Pietro! Ubytování jsme byli v rodinném hotýlku pár kilometrů od Aldena, kde bylo vše, co jsme si po dlouhé cestě mohli přát, včetně výborné večeře a skvělého, jak jinak, vína.

Další den jsme začali oficiálním programem na radnici, kde byl pan starosta

Šneberg přijat aldenským starostou, panem Nicolou Fiorettem. Proběhla oficiální část návštěvy, včetně předání darů, přípitků vynikajícím aldenským sektem a focení. Vše probíhalo standardně, v přátelské atmosféře. Starosta Šneberg podotkl: „Je vidět, že letitě partnerství obou měst přináší své „ovoce“. Oficiální i neoficiální část setkání je vždy přínosem. Výměnné pobyty dětí jsou velmi pozitivním prvkem, který si děti již nesou po celý svůj život. Naše generace tuto možnost neměla, komunisté nám žádné výlety tohoto typu neumožňovali, a byl bych rád, kdyby si mladí lidé občas uvědomili, že tohle, co prožívají, není samozřejmé. Vždycky to tak rozhodně nebylo.“ Nezbyvá než souhlasit.

Dokončení ze strany 1

Tlumočení částečně zajistil opět Pietro za vydatné pomoci Renáty Morcinkové, členky italské části spolku, která ochotně přijela v sobotu ráno do Aldena. Přítomna na radnici byla i naše redakce, a fotit říšel i světoznámý fotograf, žijící v Aldenu, pan Remo Mosna. Pan Remo Mosna je důležitý partner pro další společnou aktivitu Aldena a Železné Rudy, a sice vydání fotografické publikace. Ale o tom až někdy jindy, abychom neprozradili vše příliš brzy.

Po slavnostním ceremoniálu si redakční rada odskočila na toaletu v budově radnice, neboť se blížil odjezd k Lago di Garda, a přesto, že jsme se nijak zvlášť nezdržovali v té malé místnůstce, delegace z radnice stačila rychle zmizet a nás tam prostě a jednoduše zamkli. Jasně, sobota a nikde nikdo. Pan starosta zamkl a bylo hotovo. Zkoušeli jsme telefonovat, ale marně, nikdo neměl zapnuté zvonění. Takže redakční fotograf se vyklonil z okna mezi muškáty a zařval na celé náměstí, neboť zahlédl našeho Pietra, kterému celkem rychle, dvěma českými slovy vysvětlil, co tam nahoře dělá. Hurá, byli jsme vysvobozeni... Po této drobné, úsměvné příhodě dále vše klapalo jako hodinky.

Odjeli jsme na Gardu, byl krásný, téměř letní den, takže výlet jsme si užili. Po návratu z Gardy jsme měli neméně příjemnou zastávku, a sice v aldenské Cantina, což je vinařství se skvělým vínem z oblasti Trentino. Naplnili jsme tedy zavazadlový prostor autobusu lahodným mokem, každý dle své chuti a obsahu peněženky.

V podvečer jsme se pak chystali na návštěvu kostela, kde byl naplánován koncert Železnorudského smíšeného sboru. Sbor přijel až v sobotu, nicméně únava na jejich výkonu nebyla vůbec znát. Jsou to profici! Krásné vystoupení v povznášejícím prostředí kostela

nadchlo všechny přítomné. Skvělý umělecký počín, doplněný klavírním doprovodem prof. Věry Müllerové, pod taktovkou dirigenta a sbormistra pana Martina Červenky byl krásným zážitkem. Děkujeme za skvělou reprezentaci města Železná Ruda.

Večerní program byl jasný. V Aldenu se totiž konal tradiční víkend spolku. Byli jsme svědky velkých příprav po celém městě. Místní se zde účastní asi všichni, buď jako prodejci, členové spolku či jako konzumenti. Jedná se o setkání obyvatel a návštěvníků, koncerty, tanec, dobré jídlo, pití, ukázky řemeslných výrobků, historických zbraní či oděvů. Slavnost jak má být, dvoudenní veselice, se spoustou muziky v ulicích celého města. Všichni se bavili, hodovali, zpívali. Italové prostě umějí žít.

Další den byl už jediný bod na programu, a to návrat do Železné Rudy. Ještě rychlé roz-

loučení na náměstí s našimi hostiteli, předání drobných dáreků a pak dlouhá cesta zpět. A jak byl spokojen pan starosta Michal Šneberger? „Já to vidím velmi pozitivně. Začnu tou slavností včera večer. Viděli a slyšeli jsme 4 živé hudební produkce v různých částech města. Zejména v centru. To by obyvatelé Železné Rudy nepřežili! Trvalo to do rána, všichni se bavili, všiml jsem si, že se účastnili nejen ti mladí, ale i starší občané.“ A jak bude pokračovat spolupráce dál? Starosta dodává: „Podepišeme novou smlouvu o partnerství, a předali jsme Italům pozvání na Železnorudské slavnosti. Věříme, že rádi přijedou a naše přátelství opět utužíme!“

Pietro Masi se probudil, poslouchá a přikyvuje. A co nám řekneš ty, Pietro, jak tobě se líbilo s námi ve tvé domovině? „Super“, říká Pietro „jsem spokojený, krásný výlet“.

A co říká výletu paní Vilišová? Vedoucí ITC? „Ja mě mohu jen chválit. Cestu jsme využili k plánování dalších nejbližších aktivit, tedy Rysích slavností a Železnorudských slavností, na kterých se bude podílet i Asociace Aldeno – Železná Ruda“.

Ostatní výletníci také nešetřili chválou. Manželé Hynkovi si pochvalovali úžasnou atmosféru na slavnosti v Aldenu a krásné využití nádherných zákoutí starého města. Pan Hynek se domnívá, že v Aldenu by se mohla poučit i Praha (Hynkovi jsou totiž pražáci), jak využít neznámá místa k propagaci. A dodává: „Škoda, že v Železné Rudě již nejsou slavnosti v centru města. Všichni se tam setkali, i ti, kteří to neplánovali a jen procházeli městem. Je to velká škoda, podle mě. Je vidět, že když se chce, tak to jde. A jednou za rok to mohou vydržet všichni...“.

Vážení čtenáři, milí občané Železné Rudy, ctění zastupitelé, tak co, nezměníme něco na našem vnímání propagace města?

Pro ŽZ Světluše Chabrová

Májka česká i bavorská

Mnoho diváků se přišlo podívat na stavění májky železnorudskými hasiči, kteří měli nejméně hodinu perné práce se vztýčením symbolu jara...

..zato sousedé z Bavorské Rudy ubrali na nostalgii a folkloru a májku zvedli traktorem.

Jaro je zde!... hlásá i tento posel

Výročí osvobození americkou armádou

5. května 2018 si mohli připomenout železnorudští občané výročí osvobození města Železná Ruda americkou armádou. První akcí byl příjezd kolony vojenských historických vozidel „4. Obrněná Prácheňsko“. Zhruba dvacet vozů přijelo do města po deváté hodině. Zájemci si mohli prohlédnout vozidla zblízka a pobavit se s nadšenci, kteří každoročně vyráží na spanilou jízdu po „osvobozených“ městech. Po přivítání panem starostou Šnebergem a po malém občerstvení pokračovala kolona do dalšího města. Bohužel, místních občanů dorazilo na akci méně, nežli vojenských nadšenců.

To samé se dá říci o navazující akci u Záměčku, kterou, jako vzpomínku na osvobození, pořádá každoročně Železnorudský Klub. Děkujeme hrstce místních, kteří si přišli připomenout historické souvislosti, spojené s Železnou Rudou.

Za ŽŽ Světluš Chabrová

Zprávičky ze školky

A je to tady!!!

Tralala a už jsme vjeli plnou parou do jara. Odhodili teplé svetry, bundy a začali realizovat delší výpravné vycházky za dobrodružstvím do přírody. Denně jsme pozorovali úžasné změny, zejména flory kolem nás.

25. dubna jsme přijali pozvání tatínka Markétky, pana Ipsera, na návštěvu jeho hospodářství. V tento den jsme mohli vidět na živo, jak se říká v přímém přenosu, práci mistra kováře. Vyměňoval koním nové obutí – podkovy. Děti viděly celý proces od strhnutí staré podkovy, celkového očištění a nezbytné další péče před nasazením podkovy. Děkujeme moc za zajímavou exkurzi.

Kouzelníci se svou havětí u Broučků

Čarodějnický rej u Broučků

Broučci na zahradě

Poslední dubnový den, v pondělí 30. dubna, se ve školce všichni proměnili v čarodějnice a kouzelníky. Ráno se děti a paní učitelky sešly v čarodějnických kostýmech s kouzelnými košťaty a užily si společně den plný čarování, imaginárního vaření lektvarů na dobrou náladu či proti zlobení a dalším neduhům, co nás ve školce občas potrápí. Čarodějnice a kouzelníci z doupěte Sluníček a Čmeláků se vydali na společné putování do kouzelného lesa. V pondělí je totiž při příchodu do školky čekalo nemilé překvapení. Přes víkend jim zmizely papírové čarodějnice i s košťaty, které si předešlý týden děti pracně vytvořily. Nezbylo nic jiného, než se vydat na dobrodružnou cestu, která končila nejen šťastným shledáním se svými čarodějnicemi, ale také objevením pokladu. Děkujeme všem maminkám za pomoc při přípravě čarodějnické tabule plné dobrot.

Paní učitelky, ze třídy Čmeláci a Sluníčka, dne 2. května zrealizovaly akci věnovanou k svátku otců, který proběhne v červnu. Hravě odpoledne se stavebnicemi s vojenskou tematikou si společně užili kluci se svými tatínky. Hezké a příjemné klučiči odpoledne bylo zahájeno jak jinak, než písničkou a básničkou. Touto cestou bychom chtěli poděkovat panu Vilímovi Hynkovi ze spolku VLČÍ MÁKY za sponzorský dar ve formě konstruktivních stavebnic pro chlapce.

Během měsíce května proběhne společné fotografování dětí a učitelky v jednotlivých třídách a také fotografování předškolních dětí na tradiční tablo, na kterém se budoucí prvňáčci rozloučí se školkou. Již třetím rokem spolupracujeme s paní fotografkou, maminkou na mateřské dovolené z Nýrska a jsme s jejími netradičními nápady, jak děti vyfotit, velmi spokojeni. Když to počasí dovolí, preferujeme fotografování v přírodním prostředí. Fotografie jsou krásnou vzpomínkou na uplynulý školní rok, který opět profrčel závratnou rychlostí.

Broučci hodují čarodějné pokrmy

Čarodějové u Čmeláků se připravují na výpravu za dobrodružstvím

klučíčci odpoledne ve školce

Během měsíce května proběhnou v jednotlivých třídách různou formou akce věnované maminkám a jejich svátku. Ať už na besídky, či jiná společná setkání jsou do školky zvány nejen maminky, ale také další členové a přátelé rodin. Hezké jaro a těšíme se na Vás.

Za MŠ Monika Najmanová

Zápis do základní školy

Počátkem května proběhl zápis nových školáků do 1. třídy. Paní učitelky Jana Prošková a Hana Fischerová přivítaly 24 předškoláků. Spolu si malovali, počítali a hlavně povídali o školce a škole. Do první třídy ve školním roce 2018/2019 nastoupí 18 žáků.

Ctirad Drahorád

Sluníčka a Broučci sledují práci kováře

Stavba školky pokračuje podle harmonogramu. V současnosti na stavbě pracují sádrokartonáři, malíři a elektrikáři. V truhlárně se vyrábějí šatnové skřínky a nový nábytek do tříd...

Text a foto: Ctirad Drahorád

SPORT

Po kratší odmlce naše město reprezentovalo čtyřčlenné smíšené běžecké družstvo na štafetovém běhu z Eslarnu do Hostouně (25 km) v rámci oslav osvobození západních Čech americkou armádou. Zprava: Jakub Frenzl, Simona Vybíralová, Jiřina Částková a Ctirad Drahorád.

Ctirad Drahorád

Ředitelský šuplík

Školáci a učitelé z Aldena opět na návštěvě v Železné Rudě

První polovina letošní partnerské výměny je za námi. Dny 2. – 6. května u nás strávilo 22 aldenských školáků se svými pedagogy. Letošní program jsme domlouvali již od loňského podzimu. Italští přátelé projeví živý zájem o historii našeho regionu od druhé světové války do roku 1989. Průběžně jsme proto se žáky připravovali prezentaci tohoto tématu.

Na rozdíl od předchozích let jsme letos společný školní den absolvovali hned ve čtvrtek 3. května. Součástí tohoto dne byla odpolední vycházka podél státní hranice směřující k seznámení s omezeními, jež provázela existenci železné opony. Téma života v Československu před rokem 1989 se promítlo i do návštěvy Prahy. Cestou viděli naši hosté na mnoha místech přípravy na oslavy osvobození a živě se zajímali o historii osvobození Československa Američany a Sověty, o Pražské povstání, došlo i na téma roku 1968. Shodou okolností Italský kulturní institut, jehož návštěva byla na programu, aktuálně prezentuje výstavu fotografií ze srpna 1968 až ledna 1969, zájemci si tak mohli upřesnit informace.

Další novinkou byla večere v rodinách našich žáků. Nejvýrazněji se pobyt aldenských změnil v tom, že nové kolegyně trvaly na dvoudenní návštěvě Prahy, kterou považují za nejkouzelnější město světa. Prahu tedy poznávali v pátek spolu s několika našimi žáky devátého ročníku a v sobotu pak sami. Kromě zmíněného institutu navštívili Hrad, Staroměstské náměstí, Petřín, prozkoumali Malou Stranu a Josefov, dříve Židovské město.

Program každoroční výměny bude pokračovat naší návštěvou v Aldenu ve dnech 14. – 18. května. Letos stejně jako předcházející léta by vzájemná výměna nebyla možná bez podpory představitelů Železné Rudy a Aldena, dále Krajského úřadu Plzeňského kraje a Asociace Aldeno a Železná Ruda bez hranic. Vstřícnost všech jmenovaných zasluhuje velké poděkování.

Ctirad Drahorád

ŽELEZNORUDŠTÍ ZDRAVOTNÍCI V KLATOVECH

Ve středu 2. května 2018 proběhla v Klatovech v parku Na vodojemu Okresní soutěž hřídek mladých zdravotníků.

V této soutěži bojovaly hřídky 1. i 2. stupně naší základní školy. Družstvo 1. stupně zastupovaly Barbora Strnadová, kapitánka družstva, Simona Podlešáková, Danila Marešová, Anna Topinková a Ema Strnadová. Za 2. stupeň soutěžily Darja Lugová, kapitánka družstva, Klaudia Balážová, Johana Voldřichová, Ngoc Ho Anh a Amálie Pospíchalová.

Hlídka 1. stupně neměla tak náročná poranění, přesto to muselo dát práci, ošetřit bezvědomého, který nedýchal a neměl žádný tep, není nic

Projektový den v německé základní škole

V úterý 17. 4. 2018 se žáci ze ZŠ v Železné Rudě vydali navštívit Grundschule Zwiesel. Právě zde se odehrával první z naplánovaných projektových dnů. České děti měly možnost poznat německou školu, prostředí a žáky, kteří se učí česky. Naše partnerská škola nám připravila velmi pestrý program: dozvěděli jsme se zajímavosti o městě Zwiesel, měli jsme možnost zasportovat si v krásné nové školní tělocvičně, prohlédnout si školu a užít si zábavu při rozličných odpoledních činnostech (rukodělných i sportovních). Každý si přišel na své. Ze Zwieselu jsme odjížděli vydovádění, spokojení a s nápady, co připravit na projektový den, kdy hostitelem budeme naopak my.

Petra Šestáková, učitelka

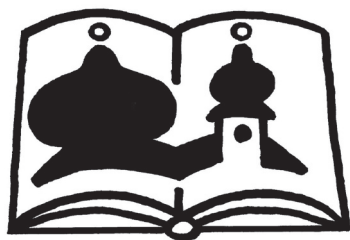
jednoduchého zvládnout žilní krvácení na bérce a bezvědomí po pádu ze stromu a zajistit ošetření chlapce, kterého bodla vosa a je na to alergický.

Dívky z 2. stupně to měly o něco náročnější. Ošetřovaly dívku po epileptickém záchvatu, jinou s příznaky infarktu...

Hlídka mladších děvčat se ztrátou jediného bodu se umístila na 1. pozici a postupuje do krajského kola soutěže, které proběhne 26. 5. ve Vejpřicích. Starší dívky získaly bronzové medaile a pohár za 3. místo.

Všechna děvčata se snažila, proto jim za to děkuji. Mé poděkování patří i panu učiteli Lehkému a paní Marii Strnadové, kteří se podíleli na dopravě dětí.

Jana Prošková

Městská knihovna Železná Ruda

stala osudem, jsem na stránkách knihovny upozorňovala už před Vánoci, kdy kniha vyšla. Samozřejmě máme jeden exemplář v knihovně, stačí si ji vypůjčit. Jako hosta jsme přivítali jednoho z nás - obyvatelů, a sice dalšího z autorů publikace, která otevírá i mnohá kontroverzní témata týkající se Šumavy - pana Josefa Škürka. Celou besedu doprovázela smyčka fotografií, která zajímavé povídání doplňovala těmi nejkrásnějšími snímky šumavské divočiny. I přes propagaci jak knihovny, tak Infocentra, můžete z fotky sami posoudit, jaká byla účast.

Besedy pro děti i dospělé

Popovídat o jednom z nejkrásnějších koutů Česka a našem domově přijel jeden z celkem 37 autorů a vydavatel knihy „Šumava domovem“ pan Ivo Stehlík. Na publikaci, která nádhernými fotografiemi doplňuje příběhy těch, jimž se Šumava

Dopoledne s Petrou Braunovou

Paní spisovatelka Petra Braunová je u nás dobře známa jako autorka knih pro děti různého věku i několika pro dospělé. V pátek 20. dubna netrpělivě čekali a těšili se žáci 1. – 6. třídy, až dorazí k nám. Při třech besedách přizpůsobených věku dětí si s nimi paní spisovatelka popovídala o svých knížkách, z nichž mnohé máme v naší knihovně. Děti poslouchaly nejen úryvky příběhů, ale dozvěděly se i spoustu zajímavostí z práce spisovatelů, např. jak pracovat s fantazií nebo praktické záležitosti kolem výroby tištěné knihy. Velkou radost jim paní Braunová udělala na závěr, když jim slíbila poslat vybrané knihy přímo ze svých zásob.

Internet zdarma pro občany Železné Rudy

Město Železná Ruda a sdružení ZRuda.Net přináší obyvatelům města možnost bezplatného připojení přes Wi-Fi k internetu. Pokud nemáte žádné připojení, jste občanem s trvalým bydlištěm ve městě Železná Ruda a stačí vám základní rychlost 2Mb/s, je toto ideální volba. Jedná se o připojení bez jakéhokoli měsíčního paušálu. Jediný poplatek, který je nutno zaplatit, je za samotnou instalaci, tedy za poskytnutí přijímače a jeho montáž. Je také možné využít vlastní zařízení, pokud nějaké vlastníte a je kompatibilní. Čím více zájemců o připojení se najde v jednom domě, tím menší bude instalační poplatek za jedno připojení. Základní přenosová rychlost, která je zdarma, může být za zvýhodněný měsíční paušál navýšena na 32Mb/s nebo 50Mb/s. Jako novinku poskytujeme TV vysílání přes internet pro běžné televizní přístroje, tzv. IPTV. Výhodou služby je garantovaná kvalita přes naši vlastní vysílací síť. Od 101,- Kč měsíčně můžete sledovat 59 či více TV kanálů. Možnosti připojení a další podrobnosti Vám sdělí zástupce ZRuda.Net na tel. číslech: 608 776 776 a 374 442 442 nebo je získáte na webu www.zruda.net.

Dětský folklórní soubor Hořeček už nacvičuje v nových krojích. Na snímku s rodiči a učiteli.

kouzelný DĚTSKÝ DEN

**NEDĚLE
3.6.2018**

od 13.30

fotbalový areál za tratí

mnoho
soutěží o ceny

ukázka
zásahu
hasičů

ukázky
techniky
záchrannářů

**kouzelnické vystoupení
a modelování balonků**

přelet
paraglidu
s překvapením

skákací hrad malování na tvář

limonáda
zdarma

vyjížděky na koni

pořádá Město Železná Ruda a Hasiči Železná Ruda

Kostel Panny Marie z Hvězdy v péči šlechtických rodů

Čtvrtá část

Dvacáté století

Církevní stavby vyžadují čas od času z různých důvodů opravy a to jsou vlastně nikdy nekončící starosti církevních správců a farních společenství. Ve spisku Hanse Michala (ředitel místní německé měšťanské školy) Die Eisensteiner Kirche, vydanému ke 200. výročí založení kostela, jsou uvedeny některé letopočty 1826 – 27, 1858, 1868, 1892, 1913, kdy se opravy prováděly. Mimo jiné tam autor píše, že hlavní snahou všech bylo zachování této stavby pro další generace a pro udržení křesťanské víry v tomto místě. Ta byla, je a bude podrobována mnohým zkouškám a obětím.

Církevní obec se potom dlouho a pečlivě připravovala na oslavy 200. výročí vybudování kostela. Proto také byl vydán výše zmíněný spisek. Obsahuje krátkou historii města i kostela, seznam farářů, kteří zde působili od r. 1694 do r. 1926, seznam kněží, řeholníků a řeholnic narozených v Železné Rudě a v závěru některé zajímavosti z farní kroniky. Krátkou předmluvu formou čtyřverší napsal učitel Julius Sturm:

**„Zanech svých starostí,
stejně osud nezměníš.
Dnešek je tvůj, zítřek nese Bůh
ve svém klíně.“**

Je dobré se zmínit o pozoruhodnosti, která po mnoho desítek let byla známá v širokém a dalekém okolí. Tím byl Boží hrob. Velká a pracná velikonoční stavba s dřevěnými postavami v životní velikosti stávala před dnešním oltářem sv. Máří Magdaleny (tehdy to byl oltář zasvěcený sv. Josefovi). A protože instalace Božího hrobu byla opravdu náročná, financovala se z dobrovolných sbírek a truhlář musel mít mnoho pomocníků z řad ministrantů, sousedů a dalších. Tato dřevěná konstrukce dosahovala až ke stropu kostela. Působila zvláštním optickým dojmem, jako by Ježíšovo tělo leželo na konci dlouhé chodby. Na Bílou sobotu se potom u Božího hrobu střídala čestná stráž z bíle oblečených děvčátek, ministrantů a vojenských vysloužilců. Přes rok bývala konstrukce i se sochami uložena na velkých půdách farních stodol. Kam se po roce 1945 poděla, není známo.

Zrcadlový skleněný kříž (broušený i zlacený) darovala kostelu železnorudská brusírna skla Eichinger.

Za druhé světové války, asi v roce 1941, bylo v kostele zavěšeno 14 plastik křížové cesty. Jako poslední německý kněz tu působil mladý P. Peter Kaas, který ještě v polovině roku 1945 mohl sloužit poslední mši svatou a modlit se se svými farníky, než byl uvězněn v Klatovech. Po propuštění se pak usadil v obci Wondreb v Horní Falci.

Zřejmě hned po válce sem přišel P. Pavel Karel Janeček. Ten se zasloužil o železnorudské kulturní léto, kdy tu s místními ochotníky vystupovali herci Jaroslav Vojta, Zdeněk Štěpánek, filmový režisér Otakar Vávra, spisovatel Jiří Mucha, koncertovali tu Rafael Kube-

lík, Alexandr Plocek i Jan Konstantin. Někteří z umělců tu získali domky a potom sem s rodinami přijížděli. Po mnoho let jsme tak v Železné Rudě mohli potkávat herce Jaroslava Vojtu, který se přátelil s rodinou pana Jaroslava Touše nebo Jiřího Muchu. Podrobněji se o Uměleckém létu 1947 rozepisuje Ladislav Stehlík ve třetím dílu knihy Země zamyšlená.

Po odchodu kněze z tohoto místa v roce 1952 zůstal kostel zavřený. Paní Marie (za svobodna Livařová) vzpomíná, že někdy v padesátých letech si jako děti v kostele hráli. Kostelní dveře prý byly vyvrácené, lavice uvnitř polámané a zpřeházené, všude velký nepořádek.

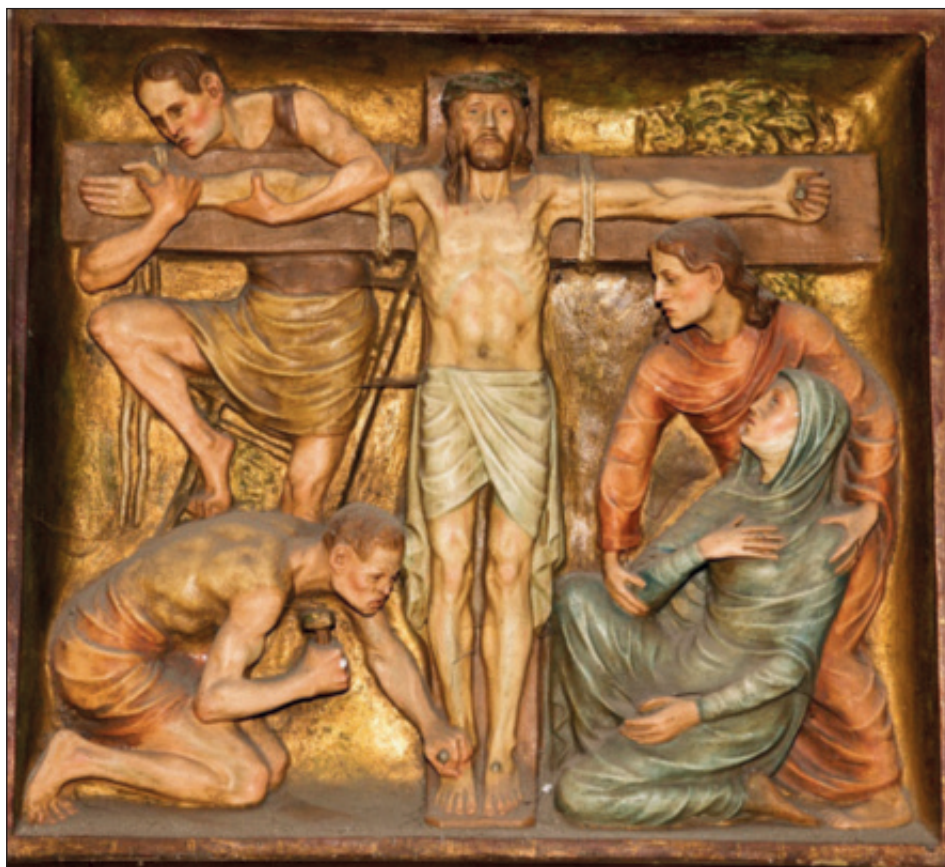
Vlastně od počátku 50. let až do příchodu P. Antonína Prokeše tu nebyly pravidelné bohoslužby, jen příležitostně (na pohřby, křty apod.) sem zajížděl nýrský P. Josef Šimsa.

Jak se P. Antonín Prokeš v letech 1969 – 1986 zasloužil o zvelebení kostela i fary, jsem napsala už v jiném příspěvku. V roce 1982 také připravil důstojné oslavy 250. výročí kostela.

Poslední změna pro kostel se odehrála ve 20. století (1994) za působení P. Zdislava Pešata. Střecha dostala nový šindel a zároveň byly vyměněny poškozené trámy v krovu kostela. Pan Václav Volenec vzpomíná, že kostelní kasička byla po „sametové revoluci“ skoro denně plná. Takže oprava střechy (do krovu už mnoho let předtím zatékalo) mohla být placena ze sbírek v kostele a část uhradila církev.

Jak bylo 20. století plné zvratů ve světě i v Evropě, můžeme říci totéž o zdejším kostele. Staré fotografie jsou toho důkazem.

Lidmila Kováčsová, kostelnice

Jeden z obrazů Křížové cesty v místním kostele.

Upozorňujeme občany, že sběrné místo obnošeného šatstva, bot apod. ve zdejším kostele je trvale zrušeno. Diakonie Broumov už je neodváží. Děkujeme za pochopení.

Lidmila Kováčsová, kostelnice

...co tehdy psaly Národní Listy o Šumavě...

2.

Nové turistické chaty na Šumavě

Národní Listy, dne 20. 5. 1923, Jan Kamenický

Loni zaznamenali jsme s povděkem postavení nové české turistické chaty u pramene Vltavy na Šumavě. Chata tato postavena byla společností pro průmysl dřevařský na Šumavě péčí a za pomoci „Klubu čs. turistů“ a nachází se v jeho správě. Je již úplně zařízená a může poskytnouti ve společné noclehárně noclehy třiceti, ba i více turistům. V těchto odlehlých místech je chata tato významným objektem pro povznesení české turistiky na Šumavě.

Druhý takový ještě důležitější objekt, totiž „Klostermannova chata“ v Modré na Šumavě se právě staví a bude v červenci t. r. odevzdána k používání. Modrá (něm. Maader) je uzlem turistických cest v oblasti hraničního pásma Luzného a Roklanu a do Povydí. Zde sbíhají se hlavní turist. trati od Kvildy, pramenů Vltavy, Sušice, Srní, Prášil, Roklanské chaty a Pürstlingu. Sem zavítá každý turista, který se octne v Povydí nebo u pramene Vltavy nebo u Luzného a Roklanu neboť zde může bezpečně počítati s noclehem. Chata je s to ubytovati 120, příp. až 150 osob. Svěřena bude známému hotelovému odborníku, nájemci vzorného hotelu „Růžek“ v Čes. Krumlově p. Kouřilkovi, jenž tam dodá část svého vyškoleného personálu. Však nedostí na tom.

Čilý odbor KČsT v Klatovech se svým neúnavným jednatelem pojal již loni úmysl vystaviti za podpory ústředí KČsT turistickou chatu v oblasti Železné Rudy a vynášel k tomu vhodné místo na temeni hory Pancíře ve výši 1214 m n. m. zajistiv si příslušný pozemek. Místo skvostné, od severu a západu chráněné s ideálním rozhledem k jihu na Kotlinu železnorudskou, na Javor, Stěnu nad Javorským jezerem, Malý Javor, Enzian a západu postupně od Falkenštejnu, Lakaberku, Fallbaumu, Pamferwaldu, Sonnbergu, Vrchu Křemelného, Boubínu, Antiglu, Svatoboru u Sušice a celé řadě všech ostatních nádherných šumavských vrchů až k Čes. Budějovicím, Kleti a hluboko do nitra Čech. Chata ta má stát již jako hotový objekt do poloviny července t. r. a býti z její střešky vyvedena i rozhledna, jež by převyšovala vrcholy lesního porostu na západ a sever. I z rozhledny bude úchvatný pohled k severu na celé Klatovsko až k Plzni a k západu na grandiosní panorama Jezerní stěny a Ostrého a v dále až na Vysoký Oblouk v Bavořích, náš Čerchov u Domažlic a za jasného počasí až ke Smrčinám na

Chodsku. Je-li úplně jasno, postřehneme odtud snadno i samotné Alpy.

Na vrchol Pancíře je z náměstí v Žel. Rudě kolem českého hotelu „Belvederu“ znač. cestou celkem 11/2 hodiny. K tomuto hotelu je sice prudké stoupání, pak ale báječná lesní procházka kol Hoffmanských chat až na vrchol. Obzor se stále šíří a my nevíme kam dříve s očima. Divadlo nevšední krásy otevírá se nám tu na tři strany, ukazuje nám své horské kulisy s pozadím, v němž zdvihá se Javor se svoji horskou družinou v levo i v pravo. Divadlo zdarma je za trochu té námahy výstupu! A od vrcholu Pancíře nastupujeme rozkošnou horskou procházku značenou cestou po hřebenu vnitřního pásma šumavského, linie Žel. Ruda – Pancíř – Mústek – Prenet a Zeleň. Kráčíme tu na rozhraní dvou nádherných obzorů k východu a západu – tura tím významnější. Každou chvíli máme na vybranou buď zadívat se k východu na Sušicko nebo obdivovat západní vrchy šumavského ráje až k Čerchovu u Domažlic. Tak míjíme za hodinu od temene Pancíře vrchol můstku 1234 m n. m. a za další dobrou hodinu klesající povlně vrchol Prenetu 1070 m n. m. odkudž se za 40 minut dalších ocitáme za prudkého spádu nad obcí Zelená Lhota čili jinak jen Zeleň zvanou. Zde můžeme nastoupiti další pouť zpět drahou, nemáme-li v programu pokračování cesty pěšky. Vykonali jsme tak jednu z nejkrásnějších procházek vnitřní Šumavou, procházek skvostných, nenamáhavých, přesto však přece jen hohužel málo známých. Z Prahy stačí na to sotva 11 dne. V sobotu odpoledne ve 4 hod. rychlíkem přes Plzeň do Žel. Rudy,

Chata klubu Českých turistů na Pancíři, zvaná také Matušova, na dobovém snímku.

zde dobrý nocleh v československé nádražní restauraci (za 6 Kč) a v 7 hodi ráno městem Žel. Ruda na Pancíř atd. dohromady asi 18 km. Turisté važte si krásné Šumavy, neopomínejte její přírodní kouzla; zasluhuje plně Vaší lásky stejně Vaší přízně i snaha KČsT. učiniti její líbezná kouty snadno přístupnými, hledanými a udržeti Vás pro domácí, stejně krásné kraje, jež jste povinni dříve znáti, než cizinu, kde často nejste ani mnoho vítanými a pocítíte, že jste první i poslední řadě přece jenom – cizinci.

Josef Růžicka, Plzeň
gabreta-bayerwald@email.cz

ŠUMAVA

Železná Ruda na počátku 20. století

Vybráno ze starých archivů a průvodců

Část osmá

26. července 1914 byla vyhlášena mobilizace. Obyvatelstvo Železné Rudy ji přijalo s radostí a nadějami do budoucna. Ačkoliv Rakousko a Německo byly spřátelené státy, byla ihned učiněna opatření k zamezení špionáže. U pohraničních silnic a cest byly vykopány příkopy.

Postupem doby však, tak jako i jinde, se v Železně Rudě začal projevovat nedostatek potravin. V roce 1917 donutili hladovějící obyvatelé bohaté výletníky jednoho hotelu k odjezdu. Největší nouze však byla v roce 1918.

Rozpad staré říše tušili i představitelé Železné Rudy a proto byla svolána 26. října 1918 obecním úřadem schůze, na které se rokovalo o budoucnosti města. Bylo navrhováno, aby byla Železná Ruda připojena k Bavorsku nebo k Rakousku, a tím tedy k Německu. Druhý návrh byl odhlasován.

Převrat 28. října 2018 však změnil všechny plány. **12. listopadu 1918** přijel do Železné Rudy oddíl vojska a obsadil hranice.

V únoru 1919 přijela do městyse rota ruských vojáků z I. střeleckého praporu čs. legií. Ti si postavili u silnice, vedoucí z Rudy do Alžbětína, pomník jako upomínku bitvy u Zborova. Ten však byl posléze neznámými pachateli zničen. Vojáci této ruské rotě podlehl svodům k provedení bolševického převratu na našem území. Vzbouřili se **21. července 1919**, odzbrojili četníky, finanční stráž a obsadili poštu. Náležitě se ozbrojili a donutili strojvedoucího osobního vlaku, který přijel z Klatov, aby je odvezl zpět. Cestou vystoupili v Nýrsku a v Klatovech, odzbrojili tamní vojenské posádky, a ty, kteří se dobrovolně přihlásili, vzali s sebou. Vůdce místních vzbouřenců byl četař František Jelínek, který byl ihned ruskými vojáky povýšen na kapitána. Vzbouření vojáci se vyslovili pro diktaturu proletariátu. Dále pokračovali vzbouřenci vlakem na Plzeň. Tam již však byly před Liticemi vytrhány kolejnice a vzbouřence očekávalo vojsko, četnictvo a Sokolové, po krátké přestřelce, jež neskončila krveprolitím, byli vzbouřenci odzbrojeni a tím bylo celé bolševické povstání zlikvidováno. Do Železné Rudy bylo posláno mužstvo střeleckého a jízdního pluku.

15. září 1919 byla v Železně Rudě otevřena česká jednotřídní škola. V roce 1921 byla zřízena veřejná česká knihovna a nazvána Knihovna Klostermannova.

24. dubna 1923 převzalo ministerstvo zemědělství od majitele Viléma Hohenzollerna železnorudský velkostatek. Velkostatek ležel v sedmi katastrálních obcích!

16. září 1923 se konaly v Železně Rudě obecní volby. Z 30 mandátů získali Češi dva.

Roku 1925 byla otevřena druhá třída české menšinové školy.

Čerpáno z archivních materiálů
Václava Chabry

Tomandlův kříž pod Pancířem

Již od roku 1859, jak je vytesáno na kamenném podstavci, stojí nedaleko Pancíře 1214 m n. m. takzvaný Tomandlův kříž. Mnohý turista, jdoucí po červeně značené turistické cestě k Můstku 1235 m n. m., se jistě zamyslí, co asi bylo důvodem k umístění křížku v takové výši. V dávných dobách tudy vedla, z důvodů bezpečnosti, odlesněným Můstským hřebenem Horní obchodní cesta z Bavor do Čech. Ještě v 18. a počátkem 19. století byl celý hřbet bez lesa. Pastviny a louky proto dobře sloužily místním sedlákům k pastvě dobytka. A právě v okolí tohoto křížku se rozkládaly, jak dokazuje stará mapa, Tomandlovy pastviny – Tomandlgefield. Tomandlův dvůr stával na Brčálníku č. 30 – Frischwinkel - a na hřeben to byl hezký kus cesty do příkrého kopce. A tam sedlák pásal dobytek. Jednoho dne jej však zastihla prudká bouře, víchř, déšť i kroupy a zřejmě šlo i o život. Ale on se přesto dostal ve zdraví domů. A protože byl, tak jako tehdy všichni šumaváci, silně věřící, tak jako dík za záchranu postavil na místě, kde jej stihla ta prudká bouře, křížek.

Ten stojí na svém místě, ač v rudé minulosti byl vandalem poničen, opraven a dosud je uváděn i v mapách, takže je dobrým orientačním bodem. A věřme, že i nadále bude připomínat tu bouřlivou událost se šťastným koncem z roku 1859.

Emil Kintzl,
Kašperské Hory

Letos v lednu uplynulo 150 let od úmrtí Adalberta Stiftera, česko-rakouského spisovatele, malíře a pedagoga

Adalbert Stifter se narodil 23. října 1805 v Horní Plané nad Vltavou. Nadaný pro umění, avšak z chudých poměrů, vystudoval gymnázium a poté práva na univerzitě ve Vídni. Zajímal se také o fyziku, jazyky, filosofii. Působil i jako soukromý učitel, aby si vydělala na studia.

V letech 1833 až 1848 se živil částečně jako malíř, částečně jako spisovatel. Vznikly tehdy

jeho první povídky. Po svatbě s modistkou Amálií, v roce 1837, zůstal pár bezdětný, což Stifter těžce nesl. S manželkou Stifter cestoval do své rodné vsi, také do Mnichova či Lince. Vyšel mu román Pozdní léto (Der Nachsommer). Od roku 1841 opět působil jako domácí učitel. V letech 1843 až 1846 například na zámku Kynžvart učil Richarda, syna rakouského kancléře Klemense Václava Metternicha.

Jeho první díla byla velmi kladně hodnocena, hlavně díky autorovým poetickým popisům kraje Šumavy. V českém překladu vyšla téměř dvacíťka děl tohoto šumavského autora.

Revoluční rok 1848 silně zasáhl Stiftera svými myšlenkami. Později je však zklamán, stahuje se do ústraní a do konce života zůstává konzervativní. V jeho díle se objevují přírodní motivy. V roce 1850 se stává hornorakouským školním inspektorem s titulem c. a k. školní rada a s ročním příjmem 1500 zlatých. Získal Velkou zlatou medaili za umění a vědu, v roce 1854 rytířský kříž Řádu Františka Josefa. Věnoval seškolské reformě a údržbě kulturních památek.

Stifter pracuje na historickém románu Vítek (Witiko), kde popisuje vládu Rožmberků a Přemyslovců. Tři díly postupně vycházejí během šedesátých let. Během práce se u něj objevují zdravotní problémy. Od roku 1863 se léčil na cirhózu jater. Bolesti a deprese jej v roce 1868 přivedly k pokusu o sebevraždu, na jejíž následky 28. ledna v Linci umírá.

Stifterův památník se nachází nad severozápadním břehem Plešného jezera. Stojí v nadmořské výšce 1311 m, vysoko na boční skalní stěně karu pod vrcholem Plechého. Byl postaven v letech 1876 – 1877 ve tvaru stíhlého, 14,5 m vysokého obelisku z kvádrů, zhotovených z místní, tzv. pleckensteinské, žuly. Ze skalní plošiny před pomníkem je úchvatný pohled na jezero.

První iniciativa k postavení pomníku Adalberta Stiftera vzešla od jeho přítele, ředitele měšťanských škol ve Vídni a předsedy spolku rodáků ze Šumavy, žijících v Rakousku, Jordana Kajetána Markuse. **15. července 1836** podal Markus žádost o povolení stavby tehdejšímu majiteli českokrumlovského panství a lesů v oblasti Plešného jezera, Janu Adolfu ze Schwarzenbergu. Kníže souhlasil a přikázal vyplatit příspěvek ve výši dvaceti zlatých. S tím však nesouhlasil syn knížete, dědičný princ Adolf Josef, který byl přítelem lesa a přírody a nepřipustil by do nich jakýkoliv zásah. Celý schvalovací proces stavby pomníku se opakoval, měnilo se místo k výstavbě, ale ani to nepomáhalo. Nakonec však, po letech průtahů, dostal Markus povolení ke stavbě.

Na konci května 1876 se Josef Paleček a další čtyři zruční a zdatní dělníci z Jeleních Vrchů vydali starou jezerní cestou ke skalnímu výčnělku Plechého. Na dvoukolové káře si kromě potravin a příkrývek vezli jen nejprimitivnější nářadí, sestávající z dřevěných kladek a zvedáků a silných konopných lan, dlát, kamenických palic, klínů a seker. Pracovalo se od slunka do slunka a pomník začal pomalu vyrůstat. Každý z dělní-

ků obdržel zlatku denně, což byl na tehdejší dobu slušný výdělek. Kameníci spali ve srubu, který si před tím sami zbudovali, pro jídlo se vydávali každou sobotu do Jeleních Vrchů. Práci schwarzenberských kameníků si přijel až z Vídně prohlédnout sám architekt a byl nadmíru spokojen. Pomník byl hotov na podzim 1876. V zimě musely být práce přerušeny a až zjara 1877 došlo na mohutné jehle k vycementování spár mezi jejími jednotlivými dílci a k ozdobení stěn vyrytými nápisy a citáty ze Stifterových děl. Okolí pomníku s výhledkou bylo zabezpečeno dřevěným můstkem, který byl postupem času vyměněn za kovový. Pod ním kameníci vyryli asi deseticentimetrová počáteční písmena svých jmen. **26. srpna 1877** se konalo slavnostní odhalení památníku, kterého se zúčastnili četní hosté. Slavnostní řeč vedl otec myšlenky J. K. Markus, který symbolicky předal pomník do péče všech obyvatel Šumavy. Předtím tento dar odmítla obec Horní Planá, neboť se obávala budoucích nákladů na jeho údržbu.

Markus vydal při této příležitosti životopisnou brožurku o Stifterovi. Tu na slavnosti prodával Markusův bratr, ale protože neměl k této činnosti příslušná povolení, byl na několik dní uvězněn.

K památníku vede od Plešného jezera přes vrchol Plechého žlutá turistická značka, kratší a strmější je pak neznáčená zážitková cesta „Duch pralesa“, otevřená roku 2006.

Čerpáno z archivních materiálů Václava Chabry

Vysoko nad Plešným jezerem se tyčí pomník Adalberta Stiftera, tam sedával, skládal básně a čerpal náměty pro svá díla.

Dům v Horní Plané, kde Adalbert Stifter strávil dětství, stojí dodnes. Nachází se v něm muzeum tohoto šumavského básníka a spisovatele.

Novinky z Národního parku Šumava

Správa NP Šumava uzavřela dvě turistické trasy na Novopecku a to část Medvědí cesty ze Smolné Pece do Jeleních Vrchů, která vede kolem Medvědího kamene (bez omezení je Medvědí stezka z Ovesné do Jeleních Vrchů a zpět) a část cesty podél Schwarzenberského kanálu z Jeleních Vrchů k Rosenauerově kapli. Uzavírka potrvá do odvolání, nejdéle však do 30. 6.

Důvodem uzavírky je trvalý zpracovávání polomového dříví po větrných bouřích z loňského roku a s tím spojený pohyb velkého množství techniky, zejména odvozních souprav. Prosíme návštěvníky o dodržování tohoto omezení, které je v zájmu jejich bezpečnosti. Děkujeme.

Omezení vstupu do lesa

Mapka s vyznačenými uzavírkami (oranžová barva).

Převzato
z TZ Správy NP
Šumava

Šumavský koutek zoologa

Zmije obecná – Vipera berus

Pokud bychom se mezi lidmi pustili do průzkumu nejméně populárních živočichů, za pavouky by se s určitostí zařadili hadi. Měřítkem by byla strach, mnohdy přerůstající ve fobii a pramenící z neznalosti způsobu života těchto zajímavých, užitečných a zákonem chráněných zvířat.

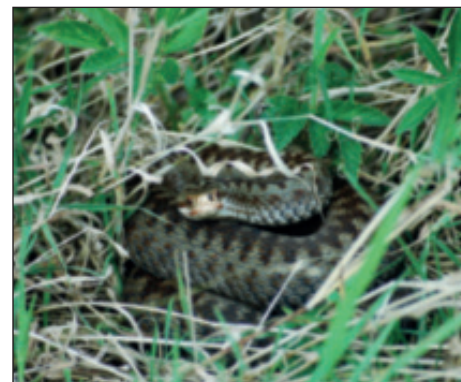
Nemalou měrou se bohužel na negativním postoji k plazům podílí i sdělovací prostředky, které veřejnost mylně informují o náhlém přemnožení zmijí či jejich útoku na člověka. Nic z toho není pravda, hadi se rozmnožují jen jedenkrát v roce a počet mláďat je konstantní.

Zmije obecná má velmi variabilní zbarvení. Všeobecně je známa její klikatá čára na hřbetu, která však nemusí být vždy stoprocentním určovacím znakem. Bezpečně zmiji rozeznáme od ostatních hadů podle svislých očních zorníček. Kdo se ale bude jedovatě zmiji dívat do očí? S jedovatostí naší zmije se to trochu přehání. Uškntnutí by pro zdravého, dospělého člověka

nemělo být nebezpečné, tím však nechci nabádat k neopatrnosti. Zmije na člověka útočí jen v krajním případě, kdy již nemůže utéci či je omylem přišlápnuta. Jinak si jed schovává na usmrcení drobných obratlovců, kterými se živí.

V posledních letech jsou přírodovědná pracoviště zavalena na začátku prázdnin žádostmi o pomoc při odchytu „přemnožených“ zmijí. Málokdo z rekreatantů si však uvědomuje, že za výskyt zmijí si často může sám. Posekaná tráva, vrstvená v rohu zahrady jako kompost, se zahřívá a láká plazy z širokého okolí. Je to takový inkubátor pro rozmnožování a také ochrana před chladným počasím. Kompostu však nevyužívají jen živorodé zmije, ale i užovky, které do něj kladou vajíčka.

Kdysi jsem byl požádán o odchyt nebezpečného plaza, a když jsem chtěl vyloučit přítomnost užovky, zeptal jsem se: „Podívejte se, nemá li had měsíčky“ (žluté skvrny za hlavou – užovka obojková). Dáma na druhém onci telefonu se

ohradila slovy, že na tu potvoru sahat nebude a už vůbec se jí tam nebude dívat... a hbitě položila telefon. Až později jsem si uvědomil, že asi slovo „měsíčky“ pochopila jinak...

Čerpáno z knihy Ivana Lukeše, Okamžiky živé přírody

Foto: Václav Chabr

Nové zvony pro kostel sv. Vintíře na Dobré Vodě u Hartmanic na Šumavě

Poutnímu místu Dobrá Voda se po létech devastace za minulého režimu dostává postupně obnovy již od roku 1995. Dnes je hojně navštěvované poutníky z Čech i Německa a to nejen z důvodu unikátního novodobého skleněného oltáře od sklářské výtvarnice Vladimíry Tesařové, ale toto místo je spojeno s poustevníkem sv. Vintířem (†9. října 1045). Ten pocházel z knížecího rodu, v mládí žil světským životem šlechticů.

Pak změnil svůj dosavadní život a v Niederaltaichu se stal benediktinským mnichem. Na více místech vedl poustevnický život, a tím posledním byl šumavský skalnatý vrch u Dobré Vody, kde zemřel a jeho ostatky byly převezeny do břevnovského kláštera v Praze.

Božím řízením se díky bratru Andělu Františkovi Homolovi OFMCap. podařilo pořídit čtyři nové zvony pro tento kostel. Jména jednotlivých zvonů podle velikosti: Panna Maria Bolestná, sv. Vintíř a sv. Benedikt z Nursie určené pro poutní kostel sv. Vintíře v Dobré Vodě a jeden nový zvon sv. Vintíř pro kapli sv. Vintíře pod vrcholem hory Březník nedaleko Dobré Vody.

Již od pátku 9. března 2018 je bylo možné vidět a zazvonit si na ně ve filiální kapli sv. Scholastiky v Rajhradcích. Od soboty 28. dubna 2018 budou tuto možnost mít i poutníci směřující na Dobrou Vodu, neboť v tento den budou nové zvony převezeny do kostela sv. Vintíře na Dobré Vodě u Hartmanic. Následně budou všechny čtyři zvony při Česko – německé bohoslužbě v neděli 3. června od 13. hodin slavnostně posvěceny. Na tuto slavnost jste všichni srdečně zváni.

Protože takováto slavnostní příležitost se stává jednou za několik mnoho generací, bude navíc zvláštní příležitost v neděli 3. června 2018 dopoledne pro malé i velké, mladé i starší návštěvníky Dobré Vody připravena v Domě sv. Vintíře „Tvořivá dílna“. Členky spolku Šumavské cesty, z. s. z Plzně organizují v Dobré Vodě již od roku 2016 podobné aktivity pravidelně každou poslední sobotu v červenci a srpnu, a tak se můžete těšit na výrobu různých krásných předmětů (dárků), které si samozřejmě

budete moci odnést s sebou domů. Každý, kdo přijde v době mezi 9:30 až 12:00 h, bude vítán a může se průběžně přidat. Kdo se nebude chtít zapojit do rukodělné práce, může se jít podívat na kapličku pod Březníkem. Vycházíme v 10:00 h.

*P. Jan Kulháněk,
administrátor ŘKF Dobrá Voda.*

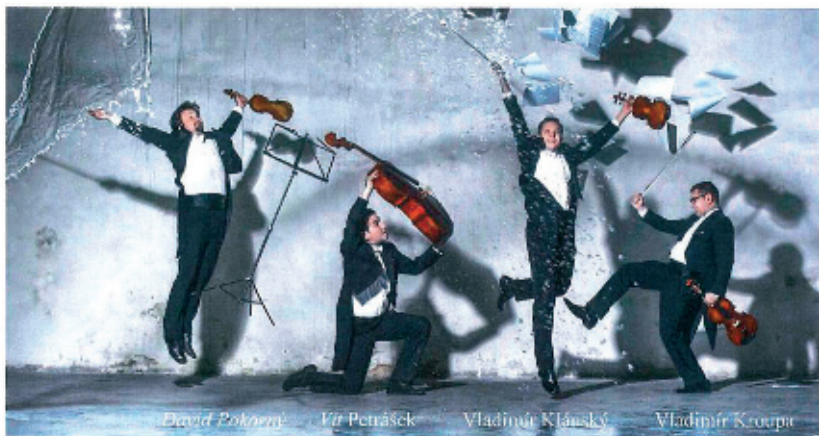
Foto: Jiří Milek

Jeden z nových zvonů určených pro kostel v Dobré Vodě

EPOQUE — QUARTET —

Jan Kučera (klavír)

Lucie Steiner (klarinet)

**KONCERT PRO VÁS
V KOSTELE NEPOSKVRNĚNÉHO POČETÍ PANNY
MARIE V HOJSOVĚ STRÁŽI 9.6.2018 V 19 HODIN**

Pořadatelé koncertu - Osadní výbor a Občanské sdružení Hojsova Stráž
děkují návštěvníkům koncertu za dobrovolné sponzorské příspěvky.

**OCHOTNICKÝ SPOLEK
ŽELEZNÁ RUDA o.s.**

Poděkování

Ochoťnický spolek Železná Ruda děkuje Všem sponzorům za finanční i jinou podporu, zejména Městu Železná Ruda, panu Františku Vrbasovi str., firmě Travel FREE Alžbětín, firmě Auto Nejdler s.r.o. Klatovy a dále pak návštěvníkům představení za přízeň vyjádřenou vřelým potleskem, díky kterému nás neopouští chuť do další činnosti.

Těšíme se na další spolupráci a setkání v nové divadelní sezóně.

Za Ochoťnický spolek Železná Ruda
principál Josef Podlešák

Pozvánka

na

Besedu a autorské čtení s filmařem a spisovatelem Oskarem Georgem Siebertem.

Autobiografický román „Jednou cizincem, provždy cizincem“.

Součástí besedy bude krátký dokumentární film.

23. 5. 2018

18:00 hod.

Přednáškový sál
Environmentálního centra
v Železné Rudě, 1. máje 12

ŽELEZNORUDSKO VÁS BAVÍ!

Přehled akcí v turistické sezóně 2018

TERMÍN	NÁZEV AKCE	POŘADATEL/MÍSTO, ČAS	TELEFON
30.4.	Stavění májky – tradiční akce železnorudských hasičů s hudbou a občerstvením...	SDH Železná Ruda/hasičárna, 16 ⁰⁰ hod.	376 397 150
30.4.	Stavění májky – hojsovecí hasiči pořádají tradiční stavění májky...	SDH Hojsova Stráž/hasičárna, 16 ⁰⁰ hod.	376 361 227
5.5.	Oslavy osvobození – vzpomínkové odpoledne s hudbou a občerstvením se koná u Železnorudského Zámečku	ŽR klub, město Ž. Ruda/Železná Ruda, 12 ⁰⁰ hod.	376 397 185
12.5.	Pivní běh – Memorál Jana Sekereše – tradiční akce v Hojsově Stráži, ostrý start ve 14 ⁰⁰ hod.	SDH Hojsova Stráž/hasičárna, 13 ⁰⁰ hod.	376 361 227
19.5.	Závod Horský půlmaraton – Šumava – jeden ze tří závodů seriálu Horský půlmaraton (21 km a cca 12 km)	Orea resort Horizont, Špičák, 9 ⁰⁰ hod. www.horskypulmaraton.cz	607 206 338
25.–27. 5.	Výcvikový víkend s Theodorem Krajčím – pro veřejnost	Kynologický klub Železná Ruda	607 810 762
2.6.	Den dětí – oslava Dne dětí proběhne tradičně u hasičárny	SDH Hojsova Stráž/Hojsova Stráž, 13 ³⁰ hod.	376 361 227
3.6.	Den dětí – odpoledne plné her a zábavy na hřišti v Železné Rudě	SDH Železná Ruda/Železná Ruda, 13 ⁰⁰ hod.	376 397 150
9.6.	Jarní běh Železnorudskem – „Belvederský lesní kros“ – 39. ročník krosového závodu okolím Železné Rudy (Lesní běžecký areál Belveder)	TJ TATRA Železná Ruda/Belveder, 10 ⁰⁰ hod.	728 964 006 602 133 995
9.6.	Epoque quartet – koncert v kostele Neposkvrněného početí Panny Marie v Hojsově Stráži	Osadní výbor, Občanské sdružení H. Stráž/kostel, 19 ⁰⁰ hod.	602 188 215
7.7.	RYŠÍ SLAVNOSTI – již podeváté u nádraží v Alžbětíně proběhne akce se zajímavým programem pro malé i velké od 10 ⁰⁰ hod.	Město Železná Ruda/u nádraží v Alžbětíně	376 397 033
8.7.	Česko-bavorská neděle – bleší trh, hudba, občerstvení...	Kulturní sdružení „Přes hranici“/nádraží Alžbětín, 10–17 ⁰⁰ hod.	+49 9922 503 214
14.7.	Hojsovecký jarmark – veselý řemeslný jarmark s dobrým jídlem a pitím, ukázkami řemesel...	Společnost Hojsova Stráž/Hojsova Stráž, 10 ⁰⁰ hod.	605 226 518
20.–21.7.	Horská výzva – Rock Point – 3. závod série závodů horských běhů a trekingu dvojic 2018	Top race agency, o.s./u fotbalového hřiště Železná Ruda info@horskavyzva.cz	776 624 718
20.–22.7.	IXS European Downhill Cup – šumavský SKI&BIKE Špičák bude hostit závod evropského poháru ve sjezdu horských kol již podeváté, jediný závod v ČR!	SKI&BIKE Špičák	376 397 167
3.8.–4.8.	ŽELEZNORUDSKÉ SLAVNOSTI – tradiční dny plné zábavy, jarmark, občerstvení, pouťové atrakce	Město Železná Ruda www.sumava.net/itruda	376 397 033
11.8.	Dřevěná olympiáda – 14. ročník hojsoveckého klání pro děti i dospělé!	SDH Hojsova Stráž/hasičárna, 13 ³⁰ hod.	376 361 227
11.8.	Koncert komorní hudby – Pellant trio – hudební vystoupení v rámci festivalu „Šumavské letní hudební večery“	Kostel v Železné Rudě, 19 ⁰⁰ hod.	376 397 033
15.–16.9.	Enduro Race Špičák – závod horských kol	SKI&BIKE Špičák	376 397 167
22.–23.9.	Hojsovecká pouť – s hudbou, zábavou a vším, co k pouti patří...	SDH Hojsova Stráž/Hojsova Stráž	376 361 227
23.9.	Česko-bavorská neděle – bleší trh, hudba, občerstvení...	Kulturní sdružení „Přes hranici“/nádraží Alžbětín, 10–17 ⁰⁰ hod.	+49 9922 503 214
3.10.	„Zmizelá Šumava II“ – nové pokračování s Emilem Kintzlem a režisérem Janem Fischerem, filmové příběhy v českém jazyce s německými titulky	Kulturní sdružení „Přes hranici“/nádraží Alžbětín, 18 ³⁰ hod.	+49 9922 503 214
6.10.	Podzimní běh Železnorudskem – „Debrnické okruhy“ – 29. ročník krosového závodu okolím Železné Rudy	TJ TATRA Železná Ruda/Železná Ruda, 10 ⁰⁰ hod.	728 964 006 602 133 995
2.12.	Rozsvícení vánočního stromu – od 15 ⁰⁰ hod. odpolední program s překvapením pro děti, Ježíškova pošta, v 17 ⁰⁰ hod. zazpívá Železnorudský smíšený sbor, rozsvícení vánočního stromu v 17 ¹⁵ hod., svařáček...	Město Železná Ruda/U kostela, 17 ⁰⁰ hod.	376 397 033
2.12.	Zvonkový průvod na Belvedér – od kostela se vydá průvod na Belvedér	Hotel a pivovar Belvedér/Železná Ruda, 17 ³⁰ hod.	376 397 016
	Česko a Bavorsko zpívají koledy – hraniční nádraží Alžbětín, 18 ⁰⁰ hod. datum bude upřesněn na www.sumava.net/itruda	Kulturní sdružení „Přes hranici“, Přírodní park Bavorský les	+49 9922 503 214

PRÁVIDELNÉ AKCE

NAVŠTIVTE A POZNEJTE HISTORICKÝ ŽELEZNORUDSKÝ KOSTEL – prohlídka historického kostela s výkladem: 1. 6.–30. 9. 2018 vždy v pondělí, středu a pátek v 9⁰⁰ hod.
KOMENTOVANÉ PROHLÍDKY KOSTELA V HOJSOVĚ STRÁŽI – prohlídka s výkladem: 1. 6.–30. 9. 2018 vždy v sobotu v 19⁰⁰ hod., v neděli 9⁰⁰ hod., jinak po objednání v IC Hojsova Stráž
nebo na tel.: +420 605 226 518.

STÁLÉ EXPOZICE

NAVŠTĚVNICKÉ CENTRUM ŠUMAVY, ENVIRONMENTÁLNÍ CENTRUM ŽELEZNÁ RUDA A TURISTICKÉ A INFORMAČNÍ CENTRUM

– expozice Historie lyžování na Železnorudsku, Bobr evropský, Čáp černý, Jelen lesní, Byliny a houby, Geologie a geomorfologie, Šumavských lesů
– dětský koutek, veřejný internet, WC...

MUZEUM ŠUMAVY, pracoviště Železná Ruda – expozice sklářství, hamernictví, lidový nábytek

HISTORICKÉ MOTOCYKLY – v „Zámečku“ v Železné Rudě

ČESKÝ KRÁTER – venkovní geologická expozice u Základní školy v Železné Rudě

KRÁLOVSTVÍ SKŘÍTKŮ, KRÁMEČEK – ul. 1. máje, vedle Pohádkové cukrárny, na telefonický dotaz – 737 441 332

VÝSTAVY

Navštěvnícké a environmentální centrum – v srpnu – Karel Klostermann – 170 let (1848–2018)

Upřesnění k akcím, příp. jejich doplnění naleznete v Železnorudském zpravodaji nebo na www.sumava.net/itruda, ITC Železná Ruda, tel./fax: 376 397 033, e-mail: itruda@sumava.net. Změna programu vyhrazena.

Pozn.: v zeleně označeném poli jsou nejvýznamnější akce pořádané městem Železná Ruda.

Železnorudský zpravodaj. Vydává město Železná Ruda, Klostermannovo nám. 295, 340 04 Železná Ruda. Registrováno Min. kultury pod číslem MK ČRE 11849. Elektronická verze: www.sumavanet/zeleznaruda/zpravodaj, www.facebook.com/ZeleznorudskyZpravodaj
Redakční rada: Václav Chabr, Světluše Chabrová, příjem inzercí: Milan Kříž (místostarosta) e-mail: kriz@zeleznaruda.cz;
e-mail redakce: redakceZZ@email.cz.

Náklad: 800 výtisků. Uzávěrka 5. každého měsíce. Redakce si vyhrazuje právo na krácení příspěvků.